

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda: Megyeház. Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.	Megjelen: minden vasárnap. Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve: Egy évre 5 frt — kr. Félévre 2 „ 50 „ Negyedévre 1 „ 25 „	Hirdetési díj: háromhasabos petit sor egyszerű hirdetésre 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb. Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár. Nyilttér minden sor 10 kr.
---	---	--

Levél a szerkesztőhöz.

Tisztelt szerkesztő úr!

Igen szomorú, igen leverő és ezenfelül igen jellemző dolog, hogy a megyében megjelenő mindkét magyar lap, u. m. a „Sárosmegyei Közlöny” és az „Eperjesi Lapok” (június 14-iki 25. szám) csak a „Különfélék” rovatában és csak egy pár sorral emlékezik meg a f. hó 8-án megtartott magyarosító és népnevelő-egylet gyűléséről¹⁾. És ebben is a két főmomentum téves, t. i. azt mondja: „Elnök Bánó József felolvasta évi jelentését, és a közönség, illetve az egyesület tagjai gyóron voltak e gyűlésen képviselve.”

Hát először is nem én olvastam fel az évi jelentést, hanem a helyettesített jegyző dr. Tahy Mihály, Sárosmegyei főjegyzője. Másodszor igaz, hogy az egyesület tagjai nem voltak oly számmal, mint én óhajtanám és mint az ügy szentsége megérdemli, mert ekkor a megye nagytermének is kiesnie kellene lenni. De tekintetbe véve, hogy az nap és pedig a délelőtti órákban tartott megyei gyűlésen még kevesebben voltak, akkor a délutáni tikkasztó meleg időben és szorgos mezei munka közepette megtartott gyűlés tagjainak száma, kielégítőnek mondható.

De nem is ezen külsőség a fődolog, a mi ezen egyöntetű két rövid jelentésben feltűnik, hanem a hang, a szellem, az a bizonyos kiesnylés s talán még ennél több — káröröm — mely ezen sorokból kéri.

Miután a dolog így van, komolyan szemébe kell nézni.

Jó ideje veszem én azt észre, sőt egyik-másik alakban — mióta az egyesület keletkezett: hogy az illetőkben nemesak az odaadás és lelkesedés hiányzik, de hogy sok oldalról rosszakarattal is találkozom.

Sokat törtem rajta a fejem, hogy ez személyemet illeti-e vagy az ügyet? Es megvallom, nem tudok tisztába jönni. — Mert először is lelkiismeretem azt mondja, hogy kötelességemet — küzdve ezer akadályllyal — híven teljesítem: továbbá nem Sárosvármegye, de az egész ország mondott ítéletét eljárásom és eljárásunk felett, a midőn hasonezélú egyletek felállítását által — követ az egész ország.

— Vegre a kinek kifogása van az igazgatóság vagy elnökség eljárása ellen, itt a nyilvánosság, itt a lapok, szabad országban élünk, tessék ezen megbeszélhetlen állapotot kiaknázni. Csak vakondok munkához ne kezdjünk, ez nem férfiakhoz illő.

De akár miként áll a dolog, egyet szeretnék, ha az illetők figyelembe vennének. Saját maguk és az egész megye reputációja érdekében: és ez az egy dolog az:

A ki Sárosmegyében a magyarságot és népnevelést terjesztő egylet működését vagy elő nem segíti, vagy akadályozza, vagy a személyt indokolatlanul összetéveszté az ügygel, az a nagy közönségben — mert hiszen előbb-utóbb a nagy közönség ezt megtudja, következő gondolatokat fog őreszteni, vagy: hogy e megyében ez ügynek nincs kellő talaja, vagy azt: hogy e megyében még most is néha kísért a 37-38 év előtti sárosmegyei szellem,

vagy azt, hogy itt is reakció van készülében, hogy itt egy követ tűnak a panszlávokkal, az erdélyi szász és oláh reakcióival.

Pedig kezemet merném tűzbe tenni, hogy itt e megyében mindennek nyoma sincs.

Végül arra kérem tisztelt szerkesztő urat, ne legyen lapja ezen szüntelen közlemények előmozdítója, hanem legyen úgy, mint eddig, ezen szent ügynek buzgó apostola. Vegyen részt igazgatósági üléseinkben, korholjon, támadjon bennünket ha megérdemeljük és mindennekfelett buzdítsa a közönséget és buzdítson minket is.

Nagy eredményeket nem mutathatunk, mert igen esekély eszközökkel rendelkezünk, hanem haladni fogunk a cél felé, ha lassan is, de ernyedetlenül s a ki kissé gondolkodik és szíve van, az talán nem fogja túlnk rokonszenvét megvonni.

Kiváló tisztelettel maradván szerkesztő urnak (Osztopatak, június 19-én 1885²⁾)

kész szolgálja
Bánó József.

¹⁾ A magyarosító egylet közgyűléséről lapunk mult számában nem egy pár sorral, hanem 169 soros külön cikkben megemlékeztünk. — Szerk.

²⁾ A magyarosító egylet nagyrabesült elnökének ezen levelére lesz alkalmunk a legközelebbi számban visszatérni. De kötelességünknek tartjuk

kinyilatkoztatni, már ez alkalommal is, hogy a lapunkra vonatkozó vád ellen tiltakozunk. Köztudomású tény, hogy épen ezen lap volt az, mely a magasabb érdekekben, annak idején, még igazságtalan és személyes megtámadások által sem kedvetlenül el, részéről kitéphető módon agitált, buzdított s a hol és mikor kellett: korhol és támadott is. — Szerk.

Sóhiány Soóvárt?

Következő fontos felszólítást vettük, melyet az illetékes köröknek figyelmébe ajánlunk.

Midőn jelen felszólalásunknak beeres lapjában való közlésére a t. szerkesztő urat tisztelettel felkérjük, tesszük azt négy vármegye adózó polgárainak érdekében és azért, hogy az ügyről a magas pénzügyminiszterium tudomást nyerjen s felszólalásunk talán nem leszen a pusztában kiáltó szó?

Nem kevesebbről van ugyanis szó, mint az élet mindennapi szükséglete által megkívánt élelmi cikkek hiányáról, a sóról, Sáros-, Szepes-, Abauj-Torna- és részben Zemplénvármegyében.

Az említett négy vármegye egészen, az ötödik pedig csak részben, sószükségletét ugyszólván a honfoglalás óta mindig Sóóvárról fedezte, előbb kősóval, az 1750-es évektől kezdve pedig fűtsóval.

Nagyon természetesen. Mert az előbb említett vármegyék az erdélyi vagy a máramarosi sóbányáktól most is igen távol vannak, a kő- és vasutak ideje előtt pedig épen a világ végére estek, tehát nagy szükség volt arra, hogy a felvidék részére, mint központon, Sóóváron só termeltesék.

De nem csak szükség volt, hanem szükség is lesz addig, míg be nem áll azon kényszerhelyzet, hogy Sóóváron vagy vidékén a föld gyomrából a sóviz vagy a kőso ki fog fogyni. Ezen állításunkat indokolja az a körülmény, hogy ha bár a sóóvári fűtsónak előállítás költsége többbe kerül is, mint a kősónak, a kőso ára a szállítási költség miatt mégis sokkal magasabb, mint a fűtsó ára. Például 100 kilogram fűtsónak az ára 9 frt 50 kr., a kőso pedig 100 kilogramonként a sóóvári sóhivatalnál 10 frt 44 kron árusítatik vagyis 1 méter-mázsánál majdnem 1 frt a különbség.

Most az a kérdés merül fel, hogy miért nem termeltetik Sóóváron kellő mennyiségű fűtsó?

*De ha kívül majd kebelün:
S mindenről lemondani kész,
Ha évek forgása alatt
Minden öröm oda is rész,
Ha csak a multban fénylenek
Lelkünk hajnalsugárai,
S kiháló fényben reszketnek
Bóhó szívünk légrárai —
... Mindegy . . . csalódás bár a vége,
De ez volt éltünk üdvössége!*

A szép kéz.

— Francia beszély —

Szilveszter estéjén 1637-ben három férfi haladt a szűk Rue d'Orleans-on végig a Louvre felé.

Az Eustach-templom nagy harangjának zugását elnyelte a hózivatar tombolása s a repülő könnyű pelyhek, melyeket a szél korbácsolt, elzárta minden kilátást. A göröngyös kövezet sima jégkéreggel volt bevonva s a három lovag csak úgy haladtott bizton előre, ha a házak és a falak kiálló részeibe kapaszkodott. A Louvre-val szemközt a vezető, a kit sisakja és hosszú kardja után csak katonának lehetett tartani, megállt s így szólt kísérőihez:

— A lámpákat nem kioltotta ez az átkozott szél. Szép kilátás! Nem álok jót sirt, vajjon épkezláb jutunk-e Luxembourgig. A vihar és az olmos idő lehetetlenné teszik a biztos járást, s ha még arra adom is magamat, hogy folségedet hátamon vigyem, a vihartól függ, vajjon én esem-e a királyra, vagy a király én reám?

— Azt nem teszi, kapitány. A saját lábaimon fogok menni.

XIII. Lajos még be sem fejezte mondókáját, mikor egy hatalmas szélroham hátulról az urak köpenybe kapaszkodott és szárazkőro módjára sö-

pörte őket végig az utcán, egyenesen a Louvre sötét kapuja alá. Mennél inkább iparkodtak ezek kinyújtott kezeikkel egyensúlyban tartani magukat, annál jobban kapott a szél a vitorlaként kitesített köpenyekbe. Villars kapitány letépte magáról az alkalmatlan ruhadarabot, s mialatt jobbjával a kiálló kapuzslopot ragadta meg, baljával királyi gazdáját óvta meg az orrabukástól. Cinquomars márkí, a ki e pillanatban fölhagyott a további ellenállással, hátra esett. A finom udvaronez a viláért sem mulasztotta volna el a kedvező alkalmat s így szólt a királyhoz:

— Lássá felség! ez a vihar is méltányos irántam: felséged lábához fektet.

— Engem pedig megakadályoz a hazamezésben.

— Felséged itthon van. — válaszolt tiszteletteljesen, de határozott hangon Villars kapitány.

— Ez a Louvre, a királyné rezidenciája, mi pedig a Luxembourgban lakunk! — mondá nyomatékkal a király.

— De felséged talán mégis jobbnak látja a királynét meglátogatni, a helyett, hogy tovább is kiténné magát a vihar esélyeinek?

XIII. Lajos egy pillanatig gondolkodott, aztán így szólt:

— Isten neki: esengessen hát kapitány ur.

Néhány percz múlva a márkí és a kapitány a palotafelügyelő meleg szobájában ültek és egy kupa bor mellett beszéltek meg a véletlent, mely őket ide hozta. Azalatt Lajos király a fűtetlen fogadó teremben állt s a lobogó olajmézes fényénél egy inas által tisztított ruhájáról a rátapadt sáros havat. — Ó felsége saját kezével iparkodott formavesztett kalapjának némileg tűrhető alakot kölcsönözni.

Ha a Notredametemplom utra kerekedett volna, hogy a Szajna hídján átsétálva, a Louvret meglátogassa, talán még akkor sem ijed meg ugy

TÁRCZA.

Csalódás.

*Ha szívedhez simul a nő
Szerelmitas kebelével,
S gyönyört dadog az ajaka
És karja mámorral ölel,
Ha érzed — olyan végtelen
A boldogító szenvedély,
Hogy arra törpe kis szívednek
Nem elég nagy, nem elég mély:
Szeress . . . , mert ily percz üdvössége
Rövid, s csalódás végső vége.*

*Ha szíved szíved véve ver
S az édes esőkre esők felel,
Ha lelked lelkébe oltad
S a pillanat üdvöt lehel,
S te sejtéd, hogy e földön itt,
Mi az eszményi, isteni?
S a nő szemében gondolod
Az örök fényt tekinteni:
Élvezd . . . , mert ily percz üdvössége
Rövid, s csalódás végső vége.*

*Ha az „igen” szó elvénben
Kedvesed szízi ajkírul
S ő lelke érzeményitől
Hol sápadoz, hol elpirul,
Ha te őt akkor öleled,
Ki csókol, sír, ég melletted —
Egy esodás világot ölelsz,
Egy meszeszerű életet:
Ölelj . . . , mert ily percz üdvössége
Rövid, s csalódás végső vége.*

Tudunkkal sóvízhiány ninesen, tehát arra, hogy a fűtőhiány bekövetkezzék, ezen faktorok valamelyikének kell közreműködni:

1-szor: vagy az adózó nép érdekének megvétele.

2-szor: vagy erély és tapasztalat-hiány, vagy pedig végre

3-szor: tendenciózus törekvés arra, hogy a sóvári sótermelés fenntartása lehetetlenítessék.

Igaz ugyan, hogy a közönség körébe kiszivárgott az a hivatalos titok a sóhiány indoklására, hogy a sóvári m. k. erdő-igazgatóság nem adott kellő mennyiségű fát a sófőzőshez, de ezen első indoklás tárgyalásán lett az által, hogy a nevezett kir. erdő-igazgatóság, a fauszatásra szükséges vízhány daczára, akkor, mikor a sófőzésre a fa szükséges volt, nagy nehézségek mellett is, tengelyen beszállított. Tehát volt fa, volt mivel a söt főzni és só azért most sínesen.

Az első kifogás igazsága elesvén, most a fűtőhiány azzal indokoltatik, hogy egy sófőzőüst vagy katlan elromlott, azt reperálják. De ezen állítás is tarthatatlanná válik az által, hogy azt az üstöt még f. évi január hóban kezdték javítani s még most sínesen kézen, holott hét hónap alatt öt emeletes házat fel lehet építeni, tehát egy sófőző katlan, erély és akarat mellett, pár hét alatt kijavítható.

A magas kormányzat tudomása van arról, hogy a felvidék szegény népe az elviselhetlenné vált adóterher miatt, ezenként kénytelen Amerikába vándorolni. Tehát nem lehet ezélya a magas kormányzat az, hogy akkor, midőn a fűtő hiánya indokolatlan, a máramarosi kőso magasabb árával a nyomorúság és az elkeseredés fokoztassék.

De eltekintve a kőso magas áráról, ugy véljük, hogy egy államkormányzat mindenkor kötelessége adózó polgárainak, ahol lehet, a teherviselés mellett kedvezményt is nyújtani. Teszi is például — a mint arról biztos tudomásunk van — Erdély és Máramaros megye lakossága, a söt kedvezményes áron kapják, míg a felvidék, daczára annak, hogy sótermelése van — e kedvezményben nem részesül. És ha só árkedvezményben nem részesülhet, azt méltán követelheti, hogy a megszokott s a természetére nézve nélkülözhetlenné vált sófűtést, legalább a kellő mennyiségben megkaphassa. Hiszen a felvidék köznépe babonás hittel ragaszkodik a sófűtőhöz, azt mondja, hogy a kőstől többféle betegséget kap. (A ki pedig a nép hitével játszik, tüzzel játszik.)

De meg nem is hiszszük, hogy Sóóváron a fűtő termelésének elhanyagolása a kőstárra nézve is nagy veszteséggel né járna.

Ugyanazért nagyon óhajtható volna, hogy a magas kormány a sóvári sógyári állapotokról tudomást szerezne s a sókalamitást előidézett akadályokat, akár személyi, akár dologi alakban mutatkozik, a népek százejére, mint a magas kőstár érdekében is igen szigorúan elhárítaná és intézkedne arról, hogy ezen eset, mely az előtt soha elő nem fordult, jövőre ne ismétlődhesék.

Különfélék.

Hymen. Özvegy úszfalvi és moesolyai Úsz Istváné szül. Várady-Szakmáry Berta örömmel jelenti fiának úszfalvi és moesolyai Úsz Antal, Sáros megye szolgabírájának és szab. áll. m. kir. honvédhadnagyának, lefkőzi Mész Irén úrhölgygyel.

a vén komornyik, mint mikor ráparancsoltak, hogy jelentse be a királynénak Ő felsége látogatását. Huszonkét év óta volt már Anna királyné szolgálatában, de arra nem emlékezett, hogy ilyen későn jött volna a fejedelem ide. Tizenöt éves volt urnője, mikor a frank földre lépett és ma harminczhét éves korában még olyan idegenül áll királyi férjével szemben, mint ismerettségük első napján. — Régen sok fejtörést okozott ez a körülmény az öreg Brigueinek, de idővel csak beletrődött s a fejedelmi ház közt fenálló ellenszenvet olyan természetesen találta, mint akár az évszakok változását.

— Szívesen látom magammal a királyt! — e szavakkal fogadta Anna királyné a meglepő jelentést. Areza még akkor sem árult el fölündulást, mikor a fejedelem elé ment s kezét nyújtotta neki. Lajos kissé hosszabban tartotta a kis kacsót kezében, aztán megcsókolta s így szólt:

— Megboesátja, hogy ilyenkor háborgatom?
— Aldom a vihart, a szélvész és a hófuva-
tagot, mert alkalmat nyújtanak, felségednek szolgálataira lenni.

— Az igaz, hogy a vihar akadályozott a tovább menésben, de...

— S miért nem megy felséged kocsin? Nem mindegy-e, ha az egész világ tudja, hogy kétszer hetenkint királyom gyalog megy La Fayette kisasszonyhoz, vagy pedig, ha ugyanannyiszor kocsiban látja oda indulni?

A királyt zavarba hozta a kérdés, de erőt vett magán s nyugodt hangon válaszolt:

— Az egész világgal nem törődöm, de sajnálom, hogy ön is tudja asszonyom: ámbár nem tehetek magammal semmi szemrehányást.

— Annál jobb; noha már az is megrovandó, hogy a király ilyen időben koezkára teszi drága egészségét. Miért nem megy kocsin?

lefkőzi Mész Frigyes és neje szül. gánózi Kezkes Paulina leányával, f. évi július hó 2-án Eperjesen az ág. evang. templomban tartandó esküvőjét. Tartós boldogság kísérje frigyükben a derék fiatal párt!

Megyénk alispánja két havi szabadságidejét egyelőre Vichnyén tölti, későbbben Ostendébe szándékozik menni.

Winkler András városi kapitány 8 napi szabadságra ment Budapestre és Kőszeghre. Ezen idő alatt őt Krajzell Aladár városi tanácsnok helyettesíti hivatalában.

Irányi Dániel országgyűlési képviselő e napokban érkezett városunkba s hosszabb ideig szándékozik körünkben időzni.

Ezredünk tulajdonosa lybloi Graef Ede altábornagy e hó 26-án érkezett az ezred megszemlélésére. Az egész helyőrség másnap reggel 8 órakor teljes díszben várta új tulajdonosát a nagy gyakorló téren. A tisztikarnak szokásos bemutatása után, az ezred egyszer végig defilozott s azután zenésző mellett bevonult. Délben a tiszt menageban nagy ebédet adott helybeli ezredünk, melyre az egyházi és polgári hatóságok fejei Dr. Vályi János g. k. püspök, Mattyasovszky Tamás főispán, Tahy Mihály főjegyző és helyettes alispán, Palugyay Gusztáv törvényszéki elnök, Fuhrmann Andor polgármester stb. hivatalosak voltak. Este a tisztikertben fényes kivilágítás, Riska fegyvermester által rendezett igen ügyes tűzijáték, hangverseny s végre a későbbi órákban táncmulatság volt. Az új ezredtulajdonos teljesen meg volt elégedve s őszinte elismerését fejezte ki Szitka Gusztáv ezredesnek a legénység kitünő kiképzetése iránt.

Csáky Albin, Szepes megye örökös és valóságos főispánja, a kassa-oderbergi vasutnál igazgatótanácsosnak megválasztatott.

Vendégek. A múlt hét folyamában Barkossy Béla törzstisztikari őrnagy vezetése alatt 10 kapitány — mindnyájan a 6-ik hadtestől — látogatta meg városunkat s egy napi tartózkodás után Kis-Szeben-Orlón át tovább folytatták gyakorlati tanulmányutjukat Lőcsé felé. Itt tartózkodásuk ideje alatt leginkább megragadta figyelmüket ezredünk altiszt kaszinója. A tiszt urak első pillanatra méltányolták ezen igazán kulturális tendenciájú intézményt, melyről mi is annak idején behatóan szólottunk, méltányolva Szitka Gusztáv ezredesünk abbéli nemes törekvést, hogy a katonából nemesak jó harszfit, hanem lehetőleg értelmes polgárt is iparkodik kiképezni — azon rövid idő alatt, míg hadkötelezettségének megfelelően az ezred kötelékébe tartozik. Bár követné minden ezredes e példát!

Lőtenyésztési jutalomosztás lesz f. évi július hó 20-án d. e. 9 órakor a helybeli méntelep helyiségében.

A löcséi katasztrófa. Olvasóink nagyobb része tudja már, hogy a nagy tűzvésznek 12,9 ház és 19 gazdasági épület esett áldozatul. A tényleges kár 100 ezer forintnál magasabbra rög, a biztosítás csak 60 ezerre tehető. A tűz oka — a mi nálunk is gyakran előfordul — gyermekek gyufajátéka. Két felügyelet nélküli fiu gyufatűzet játszott egy szalmaszérű közelében. Egyikük pajkosságból égő gyufát dobott a szalmára s midőn az lángot kapott, ijedten menekültek a tett színhelyéről. A szerencsétlen tűzkárosultak javára a szomszéd megyék sora jótékony gyűjtéseket rendeznek. Nálunk — fájdalom — teljes részvétlenség uralkodik. Csak egy nemesszívű hölgy: Gerevics-Kezser Helén emlékezett meg a szerencsétlenekről s gyűjtött ré-

— La Fayette kisasszonyhoz nem szokott a király kocsin menni.

— Igy hát felséged nem tesz különbséget köztem és La Fayette k. a. között; mert ide is gyalog tetszett jönni.

— Belátom hibámat s azonnal jóvá fogom tenni!

A fejedelem fölállt s az ajtó felé ment, de visszatartotta a királyné szava:

— Királyok nem szoktak hibázni, de vannak királynék, akiknek élete hosszú kinszenvedés!

Ezen egyszerű panasz hallatára a fejedelem elpirult. Küzdött magával egy ideig, aztán újra leült.

— Ön nines velem meglegedve asszonyom? — mondá komoly hangon: — higgye el, néha magam sem vagyok! De kérem, adja tudtomra, miben hibáztam?

Anna elpirult s nem felelt azonnal. Lajos buzgó nézett neje szép kezére, a mely idegesen játszott a legyezővel, hogy ő még eddig észre sem vette, milyen finom ujjai vannak nejének.

— Adja elő panaszát, asszonyom; — mondá buzdító hangon.

— Királynéknak csak ritkán van erre alkalomuk; de hogy éljenek vele, mindenekelőtt királynéknak kellene lenniök!

— S ön asszonyom?

— En csupán leánya vagyok egy királynak s „királynénak” ezimeznek!

— Asszonyom ön jobban ért a szavak elhelyezéséhez, mint La Fayette k. a.! — Bocsanat e kétes értékű bökért, de sohasem reméltem, hogy önnek volna számomra valami mondani valója.

— Igazán remélte ezt?

— Ugy van asszonyom. Nagyon jól meg tudom különböztetni a nekem nyújtott hódolathól, mennyi illeti a királyt s mennyi a férfit. Keserű tapasztal-

szükre 91 f. 60 krt. Követés nélkül maradjon hölgyeink között kegyes nővéruknek e nemes példája?

Az országos kiállítás A fiatalság, különösen a kereskedők és iparosok, nagyobb számmal látogathatnak meg a kiállítást. Sokat lehet ott tanulni. De minthogy ily utazás nagyobb költségekkel van egybekapcsolva, legzezszerűbb volna, ha kisebb-nagyobb társaságokba összeállva, s mérsékelt vasuti jegyekért, olcsó lakásért az illetékes hatóságokhoz fordulva, egy arra alkalmas tekintélyesebb városi polgár vezetése alatt indulnának a kiállításra.

Még egyszer a vörös-kereszt egylet mulatságáról Mult számunkban pusztán elnézésből maradt el a kerti mulatság tiszta jövedelmének kimutatása alkalmával a következő passzus: „Es ezuttal őszinte köszönetet mondunk a nagyszámmal megjelent s bőkezűen adakozó t. ez. közönségnek és első sorban — Szitka Gusztáv ezredes ural élén — a helybeli tisztikarnak, kik a legnagyobb szíveséggel rendelkezésünkre boesátták ez ünnepélyre a tisztikertet és a katonai zenekart; végre Kählig Ede alezredes urnak a kerti ünnepélyes kidíszítése körül tanúsított fáradságáért.” A rendező-bizottság.

A sáros megyei r. k. népnevelők egylete központi választmányi ülést tart f. é. július hó 6-án reggeli 9 órakor az eperjesi városi plebániá lakban.

A siroakai r. kath. lelkészi javadalom kegyurasága e hó 21-én gyűlést tartott Sirokán s meggyőződve a siroakai lelkészek dűledező állapotáról, annak helyreállítására 1800 f. szavazott meg.

Dobay Imre egy új kaszáló-gépet fedezett fel, mely egyszerre több sorrendet képes felölelni. Az eddigi próbák sikerűtek s mint halljuk, a legközelebbi napokban megyei gazdasági egyletűnknek is szándékozik bemutatni.

A főutezai újdou ültetett fácskák megfelelő fakerítéssel vannak ellátva. Ez ellen ninesen ugyan kifogásunk, de igenis az ellen, hogy az egyes háztulajdonosok a kerítéseken mindenféle színexperimentumokat gyakorolnak. Ugy látszik, hogy kiki saját kedvenc színére festeti be a kerítést. No már, ha ez így tovább megy, akkor a főuteza valódi Kaleidoskop-szerű képet fog mutatni. Legezszerűbb volna ha az illető háztulajdonosok zöldre festetnék a kerítéseket.

Póttanfolyamok a magyar nyelv tanulására néptanítók részére. Mult számunkban közzöltük Trefort miniszternek amaz országsszerzte nagy helyesléssel fogadott körrendeletét, mely a magyar nyelv kötelező tanítása iránt intézkedik. Ezen rendelet folyamánaképen kell tekintenünk Trefort miniszternek amaz intézkedését, hogy bár erre már nem volt köteles, — hogy mindazon tanítóknak, kik még ez időszertint sínesnek bírtokában a magyar nyelvnek, — annak a fentebbi rendelet végrehajtása előtti elsajátítására, a mód és alkalom — ugyszólván a kapucukás előtt megadásék, — a most bekövetkező szűnő alatt magyar nyelvtanulási póttanfolyamokat rendelt el a néptanítók részére. Ilyen tanfolyamok fognak rendeztetni Losonczon, Sáros-Patakon, Baján, Aradon, Kolozsváron, Székely-Kereszturon, Zilahon, Máramaros-Szigeten és Csáktornyan, tehát 9 helyen, az ország különböző részeiben. A tanfolyamok megkezdését az illetékes tanfelügyelő és hatóság együttesen állapítják meg, s gondoskodás van arról, hogy a részt-

lás tanított erre! A Bidassoa hídnál történt hogy Fülöp király leánya francia területre lépett-hogy Lajos király nejevé legyen. Ugy volt elhatározva, hogy a jövendőbeliek csak Bordeauxban találkozzanak, de a fiatal fejedelmet nem engedte nyugodni a vágy s a szerelem szárnyain sietett arája elé. Ön észre vett engem, tudakolta kiléte-met s elhalványodott. Láttam e sápadtságot s szí-
vetem keserűség töltötte el.

— Gondolja meg, sire: akkor csak tizenöt éves voltam!

— Igaza volt asszonyom. Ön IV. Henrik fiát várta, a legszebb lovag sarját s én Medici Mária vonásaival bírok. Ez az arcz nem arra való, hogy az ember beleszeressen.

— Nem azért jöttem Franciaországba, hogy szeretőt találjak!

— S én balga, még szerelemről álmodtam s megfeledeztem kötelességeinkről.

— Hogy utóbb a szerelemről is megfeledeztek.

— Mikor tettem azt?

— Igaz, sire! ön gyalog szokott La Fayette kisasszonyhoz menni.

— La Fayette kisasszony? Tudja-e, hogy én e nőnél csupán a szellemet keresem? Okosan cseveg és én megfizetek érte.

— Bámulom felséged kegyetlenségét, hogy ilyen könnyedén mondja nekem ezeket. Hát más nőnél nem volna a szellem föláltható?

— De mikor ez a másik nő nem lát szívesen?

— Honnan tudja ezt felséged?

— A Bidassoa hídtól s a tükromtól!

— Jó érv azok kezében, a kiket a hiúság bosszura ösztönöz. Mivel a gyermekleány a vőlegény külsejét nem találta elragadósnak, a férfit meg sem kísértette azokkal a tulajdonokkal hódítani, melyeket a tükör nem mutat.

vevők lehető jutányos árak mellett, — sőt részben ingyen nyerjenek ellátást. A tantolyamban résztvevő tanítókat a kormány napenként 70 krral segélyezi. Trefort ezen intézkedését a tanítók mindazon tagjai, kiknek a tantolyamra még szükségük van, kell hogy a legmelegebb hálával fogadják. — s elismerjük azt, hogy a midőn a kormányhatalom az államérdek szempontjából annyi idő után szigorral fogantatja a szükséges intézkedéseket, de a módot is megadja arra, hogy ezen szigor senkit ki a törvényhez alkalmazkodni akar, kenyerétől meg ne fosszaszon. Ajánljuk a tanítóknak, hogy ne vegyék trefára a dolgot.

Nekrológ. Vettük s részvétellel közöljük a következő gyászjelentést: Alólirottak ugy a saját, mint számos rokonaik nevében is, mélyen szomorodott szívvel jelentik felejtetelen édesanyjuk, illetőleg anyósuk és nagyanyjuk néhai özvegy Kéler Mátyasné szül. Binder Anna asszonyának élete 70-ik évében hosszabb betegség után, f. évi június hó 20. reggeli 2 órakor bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. évi június hó 22-én délután 5 órakor fogták a fő-utczai Király-féle házból ág. hitv. evang. szertartás szerint a közös sírkertbe örök nyugalomra kísértetni. Eperjesen, 1885. június 20. béke poraira! Kéler Nándor, Kéler Elek hites ügyvéd, Kéler Georgine, Kéler Akos Torontálmegyei tiszti ügyész és szab. áll. m. kir. honvéd-főhadnagy, Kéler Irma, Kéler Zsigmond es. és kir. főhadnagy, dr. Kéler Sándor ügyvéd és szab. áll. m. kir. honvéd-hadnagy, gyermekei, Kéler Elekné sz. Sztaits Johanna, Kéler Akosné sz. Trandafly Ilona, menyei, Kéler Szidonia, Kéler Béla unokái.

Sebes kellemesi pereczeket nem szabad árusítani Eperjesen. Egy helybeli péknek panasza folytán a városi tanács, mint iparhatóság, ezeknek árusítását — miután azok az első szükségleti élelmi cikkek közé nem sorozhatók — tiltotta.

Elkobzás. Június 22-én Geitner N. kislebeni vargamester 6 drb kidolgozott borjúbort hozott be városunkba s azokat itt titokban elakarta adni. — Minthogy azonban a tetten rajtakapott, a börtök tőle elkoboztattak s azonkívül nevezett me ter az iparhatóságnak feljelentett.

Kutyákra vigyázni! E héten vetődött be Eperjesre egy idegen falusi kutya, mely több itteri ebet megmárt s azután nyomtalanul eltűnt. Miután gyanu fogott fenn, hogy a kérdéses kutya veszélyesen beteg — a városi kapitányság dobszó által figyelmeztette a városi lakosságot s különösen az eb tulajdonosokat, hogy ebeiket figyelemmel kísérjék s a legkisebb betegséget vagy észrevett gyanút azonnal jelentsék be. — Azonkívül elrendelte a kapitányság, hogy a városi peczér ebvédjegynélküli kutyákat naponta fogdossa össze.

Utóállítás lesz f. évi július hó 6-án a es. k. 67. számú hadkieg. kerületi paranesnokság irodájában.

Szvidnik contra Zboró. Egy kassai gyógyszerész Zborón szándékoznék gyógyszerészeti felállítani s ez iránt a megyei közgyűléshez kérvényt adott be. A makoviczai járás szolgabírája azonban, továbbá a megyei főorvos, de meg a Bártfához oly közel fekvő Zborón állítassék fel egy új gyógyszerész. Mi is azon véleményben vagyunk, Szvidnik központja a Makoviczának ott van a járásbíró, a járási orvos stb. Bártfa teljesen elláthatja Zboró vidékét is, de azt csak nem lehet kívenni, hogy a harmadiktól északra, keletre és délre eső

— Mert tudom, hogy nem bírok ilyenekkel! Anna fölállott s kezét nyujtotta a fejedelemnek.

— Sire, ön még boldogtalanabb, mint én. Én legalább azt hiszem, hogy szerelemre méltó vagyok.

A király ismét hosszú ideig nézte a gyönyörű kezét, aztán megcsókolta. Kínos bosszúsággal hagyták el ajkait a következő szavak:

— Egy férfiut csupán azért szeretni, mivel nőül mentek hozzá, ez lealjasítja a női szívet. Egy szeretett nőről lemondani, fájdalmat okoz: szerelem nélkül bírni őt, megvetésre méltó bitorlás. A fájdalmat megszoktam, de a megvetést nem bírnám el.

Anna lesütötte tekintetét. Mit feleljen e szavakra, melyek más férfiú ajkáról is lesújtók lettek volna, de egy királyéról kétszeres súlylyal bírtak.

— Hát nincs számomra szava? — esdő a fejedelem.

— Volna egy, de nem merem kiejteni.

— Tegye meg asszonyom: királyi szavamat rá, hogy mindent megbocsátok.

— Ezt is?

Anna ismét a királyhoz fordult, arca lángolt, tekintete csillogott. Kis kezét fölemelte s a következő pillanatban egy egészséges pofon érintette a fejedelem arcát.

— Mit jelentsen ez asszonyom?

— Azt, hogy bolond az, aki kételkedik, midőn nincs már semmi oka kételkedni!

A vihar lecsendesült. A téli hold nyájasan mosolygott le a hóborította Pont-Neuf-re és IV. Henrik király éreztobrára. Köpenyükből burkolva távozott két lovag a Louvreből; Villars kapitány és Cinqumars márkí. . . .

falyak Szvidniken át Zborón vándoroljanak. Népnök nem hívat orvost, hanem a beteg maga megy vagy vitetik az orvoshoz. Már ha a járás orvosa Szvidniken lakik, legyen ott a gyógyszerész is.

Szekesői hid. Már azt hittük — legalább a hivatalos biztatások nyomán — hogy Szekeső pusztító áradatainak még ez évben vége fog vetetni. Kétségbe helyezte a miniszterium, hogy magasabb uszakaszt s egy új, hatalmas köhidat épített. A tárgyalások azonban ismét megakadtak, azon oknál fogva, mert Eperjes város — a hidon vámost szedvén — köteles volna a hid kiépítéséhez, illetve fentartásához bizonyos költség arányban hozzájárulni. Míg ez nem lesz megállapítva, addig a miniszterium nem épít. Az az egy annyit jelent, mi tudjuk, hogy a Szekeső évről-évre kiárad, nagy kárt okoz s az egész közlekedést megakasztja, de az minket nem érdekel; van időnk ez ügyben még egynehányszor leírni, planumokat csinálni, referálni és deferálni s míg a papíron a legutolsó szegig nem lesz kiszámítva, hogy hány szeggel járuland az építéshez Eperjes városa, addig tudomásul sem vesszük a szekeső áradásait.

„Stefánia“ felsőbb leánynevelő intézet zárúvzsgája és zárúvnapelye. Az intézet alapítójának hazafias eszméje: „Eperjest eszakon a magyarság védbástvájára tenni“ maholnap rohamosan meg lesz valósítva. Aki jelen volt az e hó 22-iki zárúvzsgákon és másnap a zárúvnapelyen, az meggyőződhetett arról, hogy csakugyan hatalmas védbástvája a magyarságnak. Lapunk szűk tere nem engedi, hogy a zárúvzsgákra részletesen kiterjesszük, csak annyit mondunk, hogy az eredmény egy a paedagogia mintahazafiaság szempontjából egyiránt meglepő. A zárúvnapelyen jelen volt a kir. tanfelügyelő és helybeli apát-plebánónkun kívül Dessewffy Sándor kanonok s egyházmegyei főtanfelügyelő is, ki emelkedett szempontból szólott ezen intézet hívatásáról, eddigi tevékenységéről s az angol kisasszonyok, valamint az intézet igazgatójának Plotényi Endre apát-plebánósának érdemeiről. Hogy mily gazdag volt a zárúvnapely műsora, azt a következőkben láthatni: 1. „Üdvözlés“ Mendelsohntól. Előadták az összes növendékek. 2. „Freischütz-Ouverture“ 8 kézre, Webertől. Előadták zongorán: Tok Anna, Oláh Ida, Rusz és Toszt Ilka. 3. „Es muss ja so sein“ Abbtól. Magánének, előadta Piller Böske. 4. „Bánk-Bán“ ábránd Szekelytől. Előadta zongorán Mattyasovszky. 5. „Casa bianca“ Mrs Hemansól. Szavaltá Tahy Zsuzsi. 6. „Schmerz vergessen“ Concert réverie Umlaufitól. Előadta eziterán Rudnyánszky Olga. 7. „Ave Maria“ Duett. Előadták: Mattyasovszky Kati és Rusz Ilka. 8. „Amazoneritt“ Spindlertől 4 kézre. Előadták zongorán: Szönyey nővérek. 9. „Havasi rózsá“ Tompa Mihálytól. Szavaltá Piller Böske. 10. „Le zephir“ Harmstontól. Előadta zongorán Tok Anna. 11. „Nefejeits“ Rafflól. Előadták a nagyobb növendékek. 12. „Die Grossherzogin von Gerolstein“ Offenbachtól 4 kézre. Előadták zongorán: Szaplanczay Margit és Krajnyik Mária. 13. „Les vacantes“ párbeszéd, előadva 8 növendéktől. 14. „Csebobogár“ Mihálytól. Előadta zongorán: Oláh Ida. 15. „Czigányó dal“ Verdítől. Előadták a nagyobb növendékek. 16. „Un ballo in maschera“ 6 kézre. Előadták zongorán: Berzeviczy Emil, Rusz és Tost Ilka. 17. „Sóhaj“ Mendelsohntól. Előadták a nagyobb növendékek. 18. „Durch die Abendlüfte“ réverie 4 kézre Umlaufitól. Előadták eziterán: Bornemissa Irén és Rudnyánszky Olga. 19. „Ein Quartett“. Előadták zongorán: Toszt Ervin, Bärezy Margit, Hegedüs Letti és Jármy Toni. 20. „Elhagyjuk nemsokára“ Doppler K.-tól. Előadták az összes növendékek. 21. „Norma“ Bayertól, négy kézre. Előadták zongorán: Dienes Hermin és grf. Aichrlburg Márta. 22. „Aschenbrödel“ Abbtól. Előadták az összes növendékek. 23. „Bücsü“. Szavaltá Mattyasovszky Katinka oly megható szívhez szóló hangon, hogy a jelenlévő közönség szeméi könnybe lábadtak. Az egyes előadott részletek teljesen sikerültek. A szabatos előadás és a hatásos részek kellő feltüntetése végig vonult a műsor egyes pontjain, mit bebizonyított a sürü taps, melylyel a hallgatóság az egyes szereplőket jutalmazta. Az egyes szereplők teljesen átérve adták szerepeiket, a zongorajáték és az egyes énekdarabok sok műlvezetést nyujtottak a jelenlőeknek.

Szülők, kik leányaikból tanítóneket kívánnak nevelni, jól teszik, ha elolvassák a hivatalos lap május 24-iki számát. A közoktatásügyi miniszterium figyelmezteti őket, mily uton vétethetik föl leányaikat valamely állami képző-intézetbe. Gyakran megtörténik, hogy a folyamodásokat egyenesen a miniszteriumhoz küldik, nem tudva, hogy azokat ott tárgyalni sem lehet. Egyenesen azon tanfelügyelőnél kell benyujtani, kinek kerületében a folyamodó lakik. Föl csak az vehető, aki betöltötte 14-ik évét, s ezt keresztlevéllel igazolja. Melléklendők még: iskolai, orvosi és szegénységi bizonyítványok. A folyamodások véleményes jelentéssel a képzőintézet tanfelügyelőjéhez s innen az igazgató-tanács elé kerülnek. Itt döntik el: bocsátják-e a folyamodót fölvételi vizsgálatra, vagy sem? A vizsgálat sikere azonban még nem elég biztosíték a fölvételre. Mert az első osztályban harmincznál több növendéket nem lehet fölvenni, s ezek közül is csak 5—6 juthat be egészen ingyenes helyre.

Az Aranybánya Clausurai állami elemi népiskola zárúvzsgája e hó 20-án tartatott meg. Ez alkalommal e vizsgára megjelenteknek bő al-

kalmuk volt e népiskola helyes és magyar szellemű működéséről meggyőződést szerezhetni. A vizsga minden jelenlévőre jótékony és megnyugtató hatást szült, amennyiben öröm volt hallgatni a boeskoros kis nebulók meglehetősen kiejtéssel adott magyar feleleteiket, a melyek nem voltak bemagolva, bizonyítja azon körülmény, hogy nemcsak értelmesen ejtették ki, hanem ugyanazokat tót anyanyelvükön is ismételték. A magyar nyelvbeni haladás is meglepő. A III., IV., V. és VI-ik évfolyambeliak már minden tantárgyat magyar nyelven tanulnak. Hogy e népiskola oly fényesen tesz eleget feladatának, első sorban a népnevelést és magyarosítást szivükön hordó gondnokságnak s különösen Ráthonyi Balázs, e gondnokság elnökének köszönhető, a ki nem kimélvén időt, fáradságot, egész tehetségét szenteli e magasatos ügynek. Támogatva a többi gondnoksági tagok u. m. Lende Ede, kir. erdősz. Romanszky Antal stb. által. — Kalmár Tivadar kir. erdőmester és iskolalátogató az eredmény feletti meglegedésének nemcsak a gondnoksághoz és tanítóhoz intézett meleg szavakban adott kifejezést, hanem a tanuló gyermekek részére rendezendő kis nyári mulatságra 6 frtot adományozott. Példáját követték és adományoztak: Lende Ede 3 frtot, Ráthonyi Balázs 1 frtot, Romanszky Antal 1 frtot, tiszteendő pater Dubik Ede kakasfalvi s.-lelkész 1 frtot a mondott mulatságra. (y.)

A hasznos madarak érdekében A vadászati törvény 25. §-ából kifolyólag a gazdasági szempontból hasznos madarak és fészkeik megoltalmazása érdekében a barsmegyei közigazgatási bizottság felhivatni határozza a szolgabírák és polgármestereket, hogy a törvény intézkedéseit kihirdessék s előforduló panaszok esetén a megtorlást eszközöljék. — A királyi tanfelügyelő is felkérte, hogy a tanítókat a tanuló gyermekek kellő oktatása végett utasítsa. A esendőrségnek szintén meghagyatik, hogy ezirkálásai alkalmával erre is külön figyelmet fordítson, s az észleleteket feljelentsen. — Nálunk sem lenne felesleges ily intézkedés. Tudvalévő dolog, hogy a parittyázó és fészket kereső gyerekek nagy kárt tesznek az éneklő madarakban.

Tüzeset Szt.-Péteren R. E. ottani lakosnak a községen kívül fekvő juhakla, az abban volt kézi eséplő-, vetőgép és egyéb gazdasági szerekkel együtt legett. Az összes kár 841 frt, mely 1390 frtra volt biztosítva. A esendőrségnek — a tüzeset okának puhatólása alatt — tudomására jutott, hogy a tulajdonos juhái a tüzesetig minden éjjel az akolban voltak elhelyezve, csupán a tüzesetet megelőző két nappal tiltotta meg a juhoknak oda való bezarását; minthogy a magasra biztosított összeg s a juhoknak az akolon kívüli maradása a esendőrségi járó előt gyanút keltő eseménynek tünt fel, az ügyet az alsó-tarcsai járás szolgabírájának bejelentette.

Hét lövés sem talált. Pár hét előtt történt, hogy egy cigány az itteni törvényszéki börtönből megszökött. Kiterjedt hosszú nyomozás után végre pár nap előtt kézre került s a esendőrség által Eperjes felé lett továbbítva. El is jutottak szerencsésen egészen A.-Sebesig. Itt a cigány egy pereze a szekérről leszállt, de alig, hogy földet érzett lába alatt, itt a berek, futásnak indult. A megszeppent esendőr első ámulatából magához térvén, rögtön fegyveréhez nyúlt. Hészer lőtt a menekülőre, de a gabona között nem tudta eltalálni. A szökevénynek nyomában vannak.

Köröztetik. Francesák Mária szentkereszti származású eseléd — 25 éves Giraltról dr. Weisz szolgálatából megszökött, rendőrileg nyomoztatik.

A nők kívánsága. Tizenkét éves korában a nőcske hosszú ruhát szeretne viselni, oly nagy uszálylyal, a mely a földet seperje. Tizenhat éves korában színészno szeretne lenni, tizennyolcz éves korában szerető után vágyódik, huszonegy éves korában férjre van szüksége, huszonöt éves korában azt kívánja, hogy férje minden este otthon maradjon, huszonnyolcz éves korában önálló szeretne lenni, harmincz éves korában a válást óhajlja.

Kis lutri.

Budapesti június 20-án: 81, 61, 11, 48, 8.
Prágai június 24-én: 70, 74, 85, 3, 53.

Felölös szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiad. tulajdonos: **Haitsch Lajos.**

Nach AMERIKA

am besten und billigsten durch **ARNOLD REIF,**
Wien I., Pestalozziggasse No. 1, ältester Firma
916 dieser Branche. 50—26
Ankunft und Prospeete umsonst.

HIVATALOS ROVAT.

3689. szám. 1885.

1079 1-2

683 tks. 1885.

1080 1-1

00000000000000000000

3756. közig. szám.

1-1

A felső-tarcai járás szolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

Szab. kir. Eperjesváros tanácsa részéről az 1856. évi január hó 31-én helyben elhalálozott Romanits Lipót által végrendeletileg alapított ösztöndíjra ezennel pályázat hirdettetik.

Az ösztöndíjalap áll egy 1700 frtos államkötvényből és 1617 frt pénztézetű betétből, összesen 3317 frtból, maga az ösztöndíj pedig ezen alapnak f. é. szeptember hó elsejétől számítva felévenként utólagosan fizetendő kamataiból.

Ezen ösztöndíjra pályázhatnak eperjesi illetőségű román, kath. oly polgárrendi ifjak, kik a főgymnázium osztályait tokeletesen bevégezvén, erkölcsi jó magaviselet tanúsítása mellett az utolsó 3 tanév alatt minden tantárgyból kitüntetéssel elsőrendű bizonyítványt nyertek és magukat a felsőbb tanulmányoknak szentelik.

Az alapítványos ezen ösztöndíjat tanulmányainak végleges befejezéséig, sőt azoknak befejezése után is még három éven át élvezheti.

A kellően okmányolt folyamodványok legkésőbb f. é. október hó végéig a városi tanácshoz adandók be.

Eperjes szab. kir. város tanácsának. 1885. évi május hó 28-án tartott üléséből.

Kyss Géza,
jegyző.

Fuhrman Andor,
polgármester.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kis-szebeni kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kovaliczky Mihály megyei tisztú ügyész kiskoru Babieza Rósa és Vince képviselőjének Gerstl Márk végrehajtást szenvedő elleni 213 frt és jár. iránti végrehajtási ügyében, kis-szebeni kir. járásbírói területén levő Daróczi határban fekvő, daróczi 25. sz. tjkben 3/4 telek feléből és a mar 3/4 telekhez tartozó 197 hrsz. föld feléből álló ingatlanokra az árvevest 213 frtban megállapítom, kikiáltási árban elrendelve és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi augusztus hó 11-ik napjának d. e. 10 órakor Darócz község házában nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 50 frt 80 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. 12. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kitévelettel övédeképes értékpapírban a kikiáltott kezeléhez letenni, vagy az 1881. sz. t. ez. 170 §-a ért. a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismerést aatszolgáltatni.

Kir. bíróság tkvi hatóság. Kis-Szebenben, 1885. évi június 1-én.

Tahy,
kir. albiró.

Pályázati hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy Knapik András — Héthárs nagyközségi jegyző leköszönése folytán ezen — 400 frt évi fizetés és 25 frt lakáspénzzel javadalmazott állomás, üresedésbe jött s annak választás utjánai betöltésére határidőül 1885. évi július hó 21-ik napjának d. e. 10 óraja a helyszínén Héthárs nagy községbe ezennel kitétetik.

Elhivatnak ennél fogva mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy kellokép felszerelt pályázati kérvényeket az alólított szolgabírói hivatalhoz f. évi júliushó 20-ik napjáig annál bizonyosabban nyújtsák be, mert a később beérkezettek figyelmen kívül fognak hagyatni.

Felső-tarcai járás szolgabírói hivatala.
Kis-Szebenben, 1885. évi júniushó 19-én.

Péchy,
szolgabíró.

00000000000000000000

NEM HIVATALOS ROVAT.

BUDAPEST, KOTZÓ PÁL üllői-út 18. sz.

!!Tessék megtekinteni gépraktáromat!!

nem család külsejű fényezett „kikiáltási gépek“, hanem eladásra szánt gépek vannak felállítva.

!!Különös figyelemre méltók!!

R. GARRETT & SON R. GARRETT & SON

Compound gőzmozgonyait
40% tüzelőanyag takarítással

Leszállított árak.

10-4

!!Tessék megtekinteni gépraktáromat!!

hol a gyakorlatban legjobbnak elismert gépek kiválasztathatók, megvehetőek és azonnal átvehetőek.

!!Különös figyelemre méltók!!

R. GARRETT & SON JÁRGÁNYCSÉPLŐI

világhírű cséplői

szab. 4-szer fordítható acél dob-sínekkel. Többet és jobban dolgozni egy gyártmány sem képes.

harangjargányokkal
stb. stb.

Kedvező fizetési feltételek.

RUSTON PROCTOR ÉS TÁRSA

Budapest, Nádor-utca 39. és 41. szám

ajánlják világhírű és mindenütt a legelső díjakkal kitüntetett

gőzmozgonyaikat
fa- és széntüzelésre
szalmatüzelő-
gőzmozgonyaikat

gőzcséplőgépeit
legtökéletesebb szerkezetben
és legujabban
lényeges javításokkal
ellátva,

leszállított árakon és a legelfogadhatóbb fizetési feltételek mellett.

Továbbá: járgány-cséplőkészleteket, malmokat, valamint mindennemű gazdasági gépeket és eszközöket.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek. 10-10

A LEGJOBB
CZIGARETTA-PAPIR
a valódi

LE HOUBLON

francia gyártmány.

Cawley és Henry-től Párizsban.
Utánzásoktól mindenki óvatik.

A cigarettapapír csak akkor valódi, ha minden egyes lap LE HOUBLON bélyeggel és mindenik boríték az alant álló védjeggyel és aláírással el van látva.

500 FEUILLES
FORMAT FRANÇAIS
Cawley & Henry
Propriété de Brevet
SEULS FABRICANTS
Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Beranger à PARIS

A Sáros megyében Raszlavieza melletti Lapos községben fekvő 765 holdnyi nemzeti jószág, gazdasági felszereléssel és marha állománnyal, valamint ez ideig termésel 1885. évi július hó 15-től számított 6 esetleg 9 egymásra következő esztendőre ajánlati uton

haszonbérbe adandó.

A zárt ajánlatok alólítottak f. é. július hó 9-ig adandók át, a kinnél ép úgy, mint Schier Gusztáv urnál Laposon, bővebb felvilágosítást nyerhetni.

Kelt Eperjesen, 1885. június 11.

Dr. Rosenberg Teofil,
ügyvéd Eperjesen.

2-2

LINKESCH SAMU
VÁSÚZLET
EPERJESÉN
AJÁNlja
KRAKÓI
CSERÉPKÁLYHAIT
FA ÉS
KÖSZÉN FÜTÉSRE.
KANDALÓK ÉS
TAKARÉK KÖNYV,
HAKAT LEGNAGYOBB
VALASZTEKBAN!

Eladó gőz-cséplőgép.

Egy nagyobb új cséplőgép gőzmozdonyval és teljes felszereléssel — a gőzmozdony a BURELLE cég, a cséplőgép maga a FORSTER cég gépgyárából — jutányos áron és kedvező feltételek mellett eladó Eperjesen, az

Eperjesi Népbanknál.

פיר פמה
סדר מיכער
אלם נייעסטעס
n. 2.80 אונד n. 1.10
פער שטיק.
שטיקער ייפאבריק
ווען
ראמענטורמשראססע
37.

1005 10-12